

Fredag 11 december

Röd-grön nyårsfest

Om Röda Kapellets nyårsfest, som VB berättade om för några veckor sedan, rapporteras att förberedelserna fortskrider. "Rött och grönt" blir temat, med röd och grön mat och dito illumination. Lokalen är alltså Lilla Teatern vid Stortorget.

Blåsorkesterns själv kommer att ha ett program i två avdelningar, en rysk och en allmän, med Fiona Björling respektive Charlotte Wikander som konferenciäre. Om övriga artister kommer vi att kunna berätta nästa vecka, men redan nu kan sägas att festen börjar kl. 21 och pågår en bra bit över midnatt, att det blir nyårsdikt och serpentiner, juniordisco och (efter tolvslaget) vuxendans. De rymliga lokalerna ger plats för varjehanda.

Arrangörerna säger att alla är mycket välkomna, att den som vill delta i hela festen inklusive nyårssupén bör anmäla sej innan (till Hans Fäldt 250530, Margit Gustafson 127193 eller Gunnar Sandin 135899) men att även de som har valt ett Privat Alternativ för sitt nyårsfirande är välkomna att drobbas in kring tolvslaget.

Mer information kommer alltså i nästa nummer.

Luciatåg mot Barsebäck

Demonstrera för stängning av Barsebäck i morgon lördag 12/12
Samling i Löddeköpinge centrum kl. 15.00.

Tag gärna med banderoller el. dyl., facklor, tämljus, luciakronor. Eller kom till Barsebäck kl. 17.00. Låt inte kärnreaktorerna i Barsebäck, Oscarshamn och Ringhals starta igen!

Nu har vi chansen att protestera mot återstart av Barsebäck I och II. Kom till ljusmanifestationen vid Barsebäck! Ta med en sten med ditt namn och din ålder på. Lägg den på det gravröse över kärnkrafts-samhället som finns vid Barsebäcksvärket's expo.

För vidare information ring Eva Jurlander, Lund tel. 046-129510

Kasta sten i glashus

Ett vad-var-det-vi-sa grej utspelas just nu i Lund, när Lugi inte längre klarar av att betala räntorna på sin tennishall på Linero. Kommunen har gått i borgen och det kostar skjortan för Lund att betala det som Lugi lånat. Förloerade räntor för Lund lär uppgå till 800 000 kr om året. Borgensåtagandet ingicks 1989-90 någon gång, och det var avsevärt mycket glädje i klubbens kalkyler skulle det visa sig. Vänsterpartiet var emot och miljöpartiet också. Inte så mycket av principiella skäl, att man tyckte att idrotten fick ett ohemult stort stöd eller så. Vänstern hade faktiskt sagt ja till ett borgensåtagande för Victoria-stadion. Och under den grön-röda koalitionen tid hade vänsterpartiet en fritidsnämndsordförande som var en eldsjäl vid ett hallbygge i Stångby. Nej, vägran att gå med på att teckna borgen för Lugi's tennishall hängde snarast samman med att det började bli något slags inflation i hallar. Alla skulle ha en egen. V tyckte att brandkåren, Vipeholm och Lugi kunde samordna. Det tyckte mp också, men ingen annan.

Nu sitter Lund i saxon och Lugi försöker sig på en ful manöver. Klubben divisionaliserar efter känt näringslivsmanér och bildar självständiga sektioner. Stor-Lugi vill att avtalet med kommunen ska överlåtas på tennissektionen. Dessutom avvisar man

den rekonstruktion som kommunen föreslår. Förhoppningen är väl sannolikt att lyckas dra resten av verksamheten oskadd ur debaclet och låta kommunen stå för fiolerna. Klubbens obestånd lär ha chockat klubben lika mycket som kommunen. Kanske har det föresvävat ledarna att försätta tennissektionen i något slags konkurs. Hur som helst har borgarna i kommunstyrelsen (och alla andra också för den delen) sagt ifrån att här går i alla fall gränsen. Lugi's obestånd kostar en avsevärd massa pengar, både i form av borgensåtagandet och det räntefria lån på 10 milj kr som kommunen erbjuder för att sanera verksamheten.

Nu finns det fler tidsinställda bomber i Lund. Kommunen har gått i borgen på härsan och tvärsan, inte endast för en massa idrottsföreningar utan också för studentbostäder. Det gjorde man för att föreningarna på detta sätt skulle få förmånligare lånevillkor.

Det här är en skandal tycker v:s Roland Andersson. På vilket sätt undrar VB? Ska man inte stödja idrottsklubbar? Finns det någon koppling mellan borgarna och Lugi? Man bör väl vara lite mer försiktig i framtiden, säger Roland. Å andra sidan gör det ekonomiska läget i kommunerna nog att det dröjer innan Lund på nytt ger sig i liknande äventyr.

Pragmatikernas helkväll

– Ett hän mot elever, lärare, personal och föräldrar på Vårfru! Det är vad beslutet om en tillfällig parkering för 51 bilar på f d busstationen i kv Galten innebär. Alla argument för en bättre skolmiljö var som bortblåst för betongpolitikerna i byggnadsnämnden, när de slog sig samman och med sex röster mot fem drev igenom denna trafikallstrande eftergift för bilister som tvunget ska köra bil ända in i stan.

Av moderaterna hade man väl inte väntat sig annat än bifall till parkeringsbolagets ansökan, men centern och framför allt sossarna borde göra varje innerstadsbo grymt besviken. Värst på att formulera cyniska argument var Larry Andow (s), tidigare ordförande i byggnadsnämnden och tillsammans med v och mp för bara ett år

sen tillskyndare av en bilfri innerstad:

– Man måste vara pragmatisk! Inte kan man låta en stor asfaltyta bara ligga öde mitt i stan, medan bilisterna kör omkring och letar parkeringsplatser! Det ger mycket mer avgas! Aktionerna på Vårfruskolan tar jag för vad det är! Vi måste låta på trafikföringen, sa Larry och yrkade på bygglov i "bara" tre år istället för fem som önskades.

– Centern har hela tiden velat bygga hus utefter Bankgatan och sluta kvarteret, började Folke Larsson (c). Hur han sedan kom fram till att tillåta bilplatserna, var det ingen som förstod. Logiken var inte Folkes starka sida, i varje fall inte denna kväll.

Det var inte bara vänsterpartiet och miljöpartiet som gick emot

75 år

har vänsterpartiet i Malmö fyllt och firat, med en fest på Ungdomens hus nu i fredags.

Den minnesgoda och långsinta VB-redaktionen minns sextiårsfesten i samma lokaler. Då var det drogfritt som gällde vilket vi som hade förutfattade åsikter om festdrycker raljerade över i en rapport.

Tidsandan förändras emellertid, eller återgår till normaltillståndet. På årets fest samlades de ledande kamraterna i ett sidorum varifrån taktfasta snapsvisor trängde ut. De övriga som satt bänkade kunde lyssna till några tänkvärda och/eller nöjsamma tal, fast det ambitiösa tidsschemat sprack snart och några anföranden fick skjutas upp till under maten, med dess mysljus och sorl. Så småningom blev det dans, fast musikanterna klagade över dåligt tryck på dansgolvet. Det brukar vara bättre i Lund, tyckte de. Fast bland de ledande kamraterna var stämningen god.

Lagom till jubileet har man i Malmö även gett ut en ambitiös historik, "Vänstern i Skåne". VB återkommer med en anmälan nästa vecka.

Gunlög Stenfelt

från Lund blir på vänsterpartiets kongress i januari ledare för den skånska ombudsdelegationen, med Vilmer Andersen från Malmö som ersättare.

Intifadan 5 år

En eftermiddag om Intifadan och fredsprocessen

Söndag 12/12
kl 15.00

Calles Café

Smålands nation Kstanjegatan 7

Talare: Abdel-Quader Yassine, f.d. chef för PLO Reserch Center:

"PLO, Intifadan och fredsprocessen"

John Andersson, medlem av PGS förbundsstyrelse:

"Israel, Intifadan och fredsprocessen"

Föredrag – Film – Fika – Försäljning

Arr: Palestinagrupperna i Malmö och Lund, ABF, Folket i bild/ Kulturfront, Smålands nation

Regementskarusellen

Från vår försvarskorrespondent

Det är raska tag nu när det gäller försvarets fredsorganisation: regementen läggs ner och återuppstår över en veckända. Gamla pansarstrateger och flygöverstar slåss så härtestamarycker. Och moderaterna, med uppskattningsvis 90 procent av den svenska officerskåren bakom sig i senaste valet, upplever en trovärdighetskris som man länge unnat dem.

I grunden handlar det om en nödvändig anpassning till ett nytt säkerhetspolitiskt läge. Den klassiska öst-västkonflikten med dess fyrtio år gamla krigsplanering där styrkor från öst och sydöst skulle finna det fördelaktigt att invadera Sverige är passé. Ingen tror längre att de polska marininfanteristerna ska storma i land på sydkusten. Försvarstänkarna försöker nu i stället mana fram bilder av hotet från Kolahalvön, men det är något halvhjärtat över deras varningsord. Sanningen är nog att på 5-10 års sikt behöver vi inte mycket till försvar, i varje fall inget stort existensförsvar, till skillnad från lite stillsam gräns- och neutralitetsvakt som alltid är på sin plats.

Ska man reformera försvaret så är det alltså dags nu, liksom det var det 1925. Det är ett förtalat årtal, men det var då socialdemokraterna lade ner huvuddelen av landets kavalleriregementen och därmed lade grunden för det nya och moderna försvar som kunde börja byggas i slutet av 30-talet.

Arbete på sikt

Nu är det så med försvarsverksamhet att det är en väldigt långsiktig historia. Man kan t.ex. lägga ner försvaret totalt ett år eller två utan att det egentligen betyder något för försvarsmågan. Det hela handlar om utrustning och utbildning som är uppbyggd under mycket lång tid: det finns viktiga försvarsanläggningar som är 50 år gamla, medan vapen och stridsfordon kan vara 20 år utan att vara för gamla. Det dyraste, utbildningen åldras lite mindre graciöst under en tjugofemårsperiod. De viktigaste förbanden kräver tjugofemåringar och alltså kan man inte bara luta sig tillbaka för att återuppta verksamheten när den behövs nästa gång. Man är tvungen att bedriva utbildning fastän det inte känns särskilt meningsfullt för tillfället. För den som inte tror att mänskligheten plötsligt blivit förnuftig och fredlig och slutat använda sig av krigiska medel återstår inget annat än inrikta sig på att fortsätta medverka till ett svenskt värnpliktsförsvar.

Det handlar alltså om utbildning, en utbildning som bör bredras under kloka och ekonomiska former. Glöm snacket om att det måste finnas regementen på det ena eller andra stället därför att en landsända då skulle blottställas för fi – sånt är bara dimridåer. Man kan, såg från Hässleholm, komma vart som helst

i Skåne på mindre än en timme med bil och då nämner jag ändå inte helikopter. Vad som är viktigt för lokaliseringen är att det finns goda utbildningsmöjligheter: kaserner, övningsfält, skjutfält. Det ska vara någorlunda nära till den tänkta stridsterrängen och, kanske viktigast, det ska vara nära till de värnpliktigas hemorter. De värnpliktiga nu för tiden är nämligen hemkära och bortklemade och verkar falla samman om de inte kan komma hem snabbt varje veckända. Och dessutom: de värnpliktigas hemresor kostar väldiga summor.

Skåne utarmas

Efter denna övertunga inledning kan vi så betrakta vad som föreslås för Skåne. F10 i Ängelholm ska få vara kvar – för all del, det är nog rimligt. P6 i Kristianstad ska läggas ner – jo, norringarna borde aldrig ha släppt cyklarna, säger kunnarna och prisar i stället folket på P2 i Hässleholm som kunniga och lämpliga att satsa på. Javisst, så föreslås också och resterna av A3 i N. Åsum samlokaliseras där. Kvar i Kristianstad blir bara Milostaben och det är förstärkt bittert för en stad med Kristianstads traditioner, men tiden har sin gång. Så är det slutligen Lv4 i Ystad som föreslås läggas ner, med luftvärnet flyttat till Halmstad och Fo-stab och P7:s verkstäder flyttade till Revinge. Så får alltså Lunds kommun ett tillskott som gott kunde ha undvarats.

Det är på denna punkt man har anledning tveka. Att Lv6 i Göteborg läggs ner är bara naturligt, det är ett slit och nergånget regemente i artilleriets gamla kaserner på Kvi-berg. Lv4 i Ystad är gediget om än inte precis toppmodernt, med bra kaserner och övningsområden och nyrenoverade logement. Jag hade nyligen tillfälle att gå igenom det: stora arealer, gott om lokaler. Det är det gamla dragonregementet – här fanns en gång tolv skvadroner och plats till tusen hästar, ett av Europas största kavalleriregementen. Skjuter gör man i Falsterbo, Kabusa och Ravlunda och i övrigt finns Sandskogen, Öja mosse och, om det behövs riktig vildmark, Revingefältet. Det är mycket svårt att tro att det skulle vara möjligt att till rimlig kostnad bygga upp något likvärdigt i Halmstad, och Ringenäs är inte mycket att komma med som skjutfält.

Ett fall för riksdagsmännen

Men det avgörande är ändå regionalpolitiken. Skåne behöver ett regemente, helst i söder eller öster och allra helst i sydöst, dvs i Ystad. Dvs. det skulle gå lika bra med en regional högskola, men det är väl utsiktslöst. Det handlar om jobben i Ystad, och då tänker jag inte främst på personalen på King's Head och Starshine. Det handlar vidare om så där 600 ungdomar, mest från Malmö och Lund, som årligen ska

Om pensioner – igen

Ann Schlyter tar i VB nr 36 upp en diskussion om vänsterpartiets i Lund motion om pensionen inför kongressen. Annhysertveksamhet inför motionen. Jag tror att intentionerna i motionen håller.

ATP-systemet är bra i så motto att även om man haft låga eller inga inkomster så får man minst 4212:-/månad i folkpension och pensionstillskott. (Gifva pensionärer, vardera dock något lägre). Höga inkomster ger inte mer än 13600:-/månad. Dock, ingenting är perfekt och det är två saker jag reagerat på.

För det första är, trots allt, 4212:- en klen pension. Dom som har dessa låga pensioner har knappast några avtalspensioner eller privata pensionsförsäkringar. Det har också visat sig att många av dessa pensionärer går under normen för socialbidrag. Så bör det naturligtvis inte vara. Gruppen som enbart har grundpension dominerar helt av kvinnor.

För det andra så är det många som inte når upp till 30 intjänandeår. De som bara haft inkomster i t.ex. 20 år får motsvarande reduktion av sin pension. Jag har ingen statistik men kan med blotta ögat se att även här kommer framför allt kvinnorna i kläm.

ATP-systemets stora fel är att det i alltför hög grad speglar arbetslivet och i allt för liten grad speglar de samhällsinsatser som görs utanför lönearbetet. Eller uttryckt annorlunda; kvinnorna har mycket lägre pension än män, men gör en minst lika god samhällsinsats.

Med ovanstående fakta för ögonen tror jag det är riktigt att höja grundpensionen samt att minska antalet intjänandeår för full pension, vilket är motionens huvudintention. Personligen kan jag tänka mig att makar delar på pensionspoängen, vilket Ann också är inne på.

Hur löser man då finansieringen med, bl.a. en högre grundpension? Tja, allmänt kan väl sägas att det är lätt att se problem och att kräva dess lösande, svårt är det att hitta finansieringskällor. Utan tillväxt i ekonomin, med allt äldre pensionärer och ett stort budgetunderskott så är det kanske inte precis rätt tid att kräva dyra reformer. Dessutom är systemet komplicerat. Ann påpekar att

göra lumpen. Stockholm har delat ut ämbetsverk till höger och vänster, men någon känsla för den övrade landsändans behov visas mera sällan. Om det finns någon stake i de skånska riksdagsmännen bör de omedelbart samlas sig för att sätta stopp för planerna att lägga ner Lv4.

pensionstillskottet inte tillhör ATP-systemet, vilket innebär att det kanske är folkpensionen som skall höjas för att få en höjd grundpension.

Dock! En höjd grundpension kommer att innebära att utgifterna för kommunalt (snart statligt) bostadstillägg minskar.

Det pågår en pensionsutredning. I den finns det krafter som drar åt motsatt håll i förhållande till Lundamotionen. Så visste krävs det klara politiska ställningstaganden. Vilken ställning vänsterpartiet kommer att ta klarnar antagligen på kongressen. Vår motion får ses som ett inlägg i den debatten.

Ann skriver, hänvisande till Per-Lennart Börjesson på riksdagskansliet, att en grundpension, i storleksordningen vad vi föreslår i motionen, skulle innebära "att alla pensionärer skulle få i stort sett lika ATP."

Jag tror det är fel, även om grundpensionen höjs till ca 5500:-/månad så finns det utrymme för klara skillnader.

Sven-Hugo Mattsson

En glad Kalle

Det är glädjande att VB efter att ha haft så förutfattade meningar om den anti-rasistiska demonstrationen den 30 november, som man demonstrerade i en artikel i nr 36, har insett att det ingalunda var polisen som strävade efter att hålla Lunds gator lugna. Utan den massiva motdemonstration som genom sin blotta storlek och höga disciplin stoppade fascisternas manifestation på våra gator. Det är också glädjande att VB (i sin ledare i nr 38) har insett att det inte kan vara en demokratisk rättighet att skrika rasistiska och våldsglorifierande slagord. Jag välkomnar VB's uppmaning till alla Lundabor att inte tolerera att deras gator tas ifrån dem en gång om året.

Karl Liljekvist
medlem i Ung Vänster Lund

Pragmatiker... Fortsfr. sid 1.

parkeringen, utan också folkpartiet och en socialdemokrat, Ann-Marie Nilsson. Det hedrar henne.

Moderaterna är i alla fall raka: – Flytta Vårfruskolan utanför stadskärnan, menade en som säkert inte vill bli citerad i VB. Och underförstått så att bilisterna kan komma in där.

Larry medgav att det var ett mer eller mindre halvtaskigt förslag, och Folke L erkände att det bara kan bli en dålig miljö, när politikerna inte kan bestämma sig för om där ska vara park eller bostäder. Och det har han ju delvis rätt i, även om hans yrkande var fel.

Men det är Vårfruskolan knappast värd, när man nu satsar på dess övriga miljö. Frågan är om yrkesinspektionen tycker det är en bra arbetsmiljö.

Hoppas "Boende i innerstad" orkar kämpa vidare för en draglig sådan!

Thomas Schlyter

Hellre snällhet än godhet

Svar till Örjan Wikander

Ungefär mitt i sin artikel om Lundavänsterns och därmed den europeiska vänsterns uppgång och fall, tar Örjan Wikander ett antal VB-debattörer i upptuktelse och hävdar att historien lärt oss att: "Vad mänskligheten behöver, är inte menlös snällhet. Den behöver godhet ... kombinerad med skärpa och kraft."

Större än Lenin

Jag tror att du har fel, farligt fel, Örjan! När du citerar Lenin vill jag luta mig mot en större tänkare, Willy Kyrklund, som i sin uppsats om godheten bl.a säger följande: "... att begränsade olyckor och tragedier ofta orsakas av dåliga människor. Brutala och defekta individer åtar sig också den tortyr och de bödels-gärningar som är ofrånkomliga i kampen mot den onda saken. De verkligt stora katastroferna däremot, krig, svält, förföljelse av minoriteter och självtänkare, mänsklighetens eventuella totalutrotning av mänskligheten, administreras av goda människor som understöds av goda människor som tror på en god sak och bekämpar det onda."

Valet av citat är givetvis också ett uttryck för att jag inte tycker att politiska partier skall byggas på stora utopier som den om det klasslösa samhället eller om andra tusenårsriken. Jag tycker inte att partier skall bygga på vetenskaper utan ta vetenskapliga teorier och metoder till hjälp i sin analys av samhällsfenomen när så behövs. Ett politiskt parti kan inte ha objektivt rätt i sin politik. Av detta följer att jag inte tror på någon den "enda vägens" politik.

Jag håller gärna med om att min djärvhet inte är något storlaget. Min uppmaning till vänsterdebattörer är i stället att pröva nya infallsvinklar, vara ödmjuka och utsätta sig för kritik. Vårt uppdrag är att formulera ett brett vänsterparti. Om vi tolkar detta som att ena det politiska fältet till vänster om socialdemokratien blir resultatet med nödvändighet ett smalare parti än det vi har idag. Det vill inte jag.

Bred idégemenskap

Jag har sökt idégemenskap, och jag tycker inte att det är originellt eller upprörande att jag finner den hos socialt ansvarstagande liberaler i fri- och rättighetsfrågor, i synen på frihandel, engagemang för u-länder, jämställdhet, kanske också i konflikten individ-stat. Min slutsats är att vänsterpartiet inte kan ha spårar i sitt principprogram, som utesluter medlemmar med en sådan ideologi eller reducerar dem till andrarangs medlemmar, och samtidigt göra anspråk på att vara ett brett vänsterparti. Det kom-

mer inte att vara lätt att utvecklas till ett politiskt alternativ för denna del av vänstern, men jag tycker att det är ett meningsfullt politiskt framtidsprojekt.

Ett vänsterparti för 2000-talet bör vara ett "folkparti" som det danska SF och därmed eftersträva en bredare klassbas än bara arbetarklassen. Det är inte detsamma som att lämna arbetarklassen i sticket!

Örjan Wikander kallar en sådan hållning att kapitulera för krisen. Det är en feltolkning. Jag har aldrig ens tänkt tanken att vänstern skall skrota sitt solidaritetsprojekt – det är kärnfriskt – men när de yttre förutsättningarna förändras genom världshändelser och teknisk utveckling, måste vi fråga oss hur vi bäst främjar solidariteten. Grundläggande på kort sikt är att erkänna att den ekonomiska krisen är en realitet, att den har en lång förhistoria, att ursprunget är komplicerat och att det inte finns några snabba lösningar där någon grupp eller klass kan få fribevis med motiveringen att den inte skapat krisen. Vår uppgift blir att verka för en socialt ansvarsfull krispolitik och det kräver kompetens och trovärdighet, för att använda Örjans egna ord.

Överlägsen kapitalism

Den reellt existerande kapitalismen har visat sig överlägsen alla former av reellt existerande socialism när det gäller att utveckla välstånd, kreativitet och individens möjligheter till självförverkligande, och det verkar dessutom som om dynamiken i kapitalismen ökar snarare än avtar. Varför skall man då skriva in i partiets målsättning att kapitalismen skall avskaffas?

Det är absolut inte ett uttryck för förakt att konstatera att partiet – SKP, VPK, V – under mer än fyrtio år har haft valresultat som pendlat mellan två och sex procent. Slutsatsen är för min del att vår kompetens och trovärdighet som politiskt parti inte har varit eller är överväldigande. Kom bara inte och säg att valresultatet inte gör oss rättvisa! Det finns inga bättre mätare på vår trovärdighet. Därför måste vi, om vi överhuvudtaget tror på vänsterns politiska uppgift, våga pröva något nytt!

Jag försöker uttrycka mig så tydligt jag kan för att läsaren eller lyssnaren skall ha möjlighet att kritisera eller instämma. Jag använder begreppet kapitalism därför att jag accepterar ett samhälle där privat ägande av produktionsmedel är självklart. Jag använder marknadsekonomi i stället för nyspråk som marknads-socialism eller social marknadsekonomi.

Örjan har visat att han vantrivs

med vänsterns utveckling och med vissa inslag i debatten, men jag tycker inte att hans egna förklaringar håller. Jag tror inte att den europeiska vänsterns nerurt är mellanskiktens femtiårskris och jag kan inte utläsa Örjans eget alternativ. Möjligtvis är det docenten i klassisk fornkunskap som lyser igenom i en "det var bättre förr"-attityd.

Rolf L. Nilson

Svar till Roland om bussarna

Det är onekligen hädiska tankar om stadsbusstrafiken som Roland Andersson undslapp sig i förra VB. De måste vara ett uttryck för vänsterpartiets ansvar för kommunens ekonomi. Annat var det förr, när vi var i opposition – fast det är vi väl nu igen?

Rolands tes är att ökad attraktivitet hos kollektivtrafiken aldrig kan minska bilismen mer än marginellt. Det är riktigt, det har varit vis linjen sen 70-talet. Därför måste man faktiskt försvara avsevärt för bilismen att komma fram, om det ska ge någon effekt – och samtidigt måste man ge ett bättre alternativ. Då blir snabbare och bekvämare busstrafik viktigt, tillsammans med förbättringar för cyklisterna och fotgängarna. Vänsterpartiet har under 70- och 80-talen lagt fram många förslag för att ge kollektivtrafiken en bättre ställning:

• Samordning med länstrafiken, som Roland förordar är ett gam-

malt krav. Vänsterpartiet krävde i början av 70-talet en "kommunalisering av Linjebuss". Idag är det inte aktuellt, eftersom kommunen styr stadsbusstrafiken genom politiska beslut. Felet då var snarare att Linjebuss var ett privatkapitalistiskt företag som inte skulle gynnas och få skapa sig profiler.

• Vänsterpartiet krävde också en ringlinje runt stans större arbetsplatser i periferin, det blev aldrig av. En lokalisering av arbetsplatser och bostäder så att kollektivtrafiken underlättas och kan utnyttjas har faktiskt varit en ledstjärna i kommunens planläggning av nya bostadsområden.

• Det finns organisatoriska och ekonomiska styrmedel, som kan gynna kollektivtrafiken. Ett är att företag och skolor försöker sprida arbetstiderna mer, en ökad flexibilitet, så jämnar man ut topparna i rusningstider.

• En högre andel som skattefinansieras är viktig för att hålla taxorna nere. 60% istället för 40% är v:s mål, men det kostar förstas kommunen pengar. Det måste vi dock vara beredda på – satsningar på kollektivtrafiken gynnar inte bara dem som åker, utan alla invånare, även dem som går och cyklar, och t o m bilisterna.

• Ett förslag som vänsterpartiet lade för några år sedan var att göra busslinjerna korta och gena utan onödiga omvägar, och ge bussarna prioritet, dvs företräde i alla signalreglerade korsningar.

• Servicelinjerna kan dock få gå lite mer kringelkrokiga vägar för att fånga uppsporadiska trafikanter. Kanske Linje 5 på Nilstorp passar bättre som en sådan?

Thomas Schlyter

En tidskriftshandels födelse

Sistlidna torsdag var det årsmöte i Lunds Tidskriftsverkstad. I Tidskriftsverkstaden ingår alla de tidskrifter, inklusive VB, som utnyttjar datorer, skrivare m.m. nere på Fabriksgränd. Det var en samling otidsenliga idealister som hade samlats runt styrelsebordet. Alla representerade omöjliga, men realiserade, tidningsidéer. Tidningar som har funnits i många år, men också några nya, oprövade. Alla med ett obändigt behov att kommunicera, att göra sig hörd, att nå läsare, lyssnare.

Glögg och pepparkakor, ordförandeval, den sittande, sekreterare, en ekonomisk redovisning som visade på ett hanterbart underskott, eller om det var en liten vinst. Balansräkningar är svåra. Jag har alltid förundrat mig över att de tycks gå jämnt ut på slutet. Det är något magiskt över detta, ungefär som att en tidning alltid är fylld till sista spalten, men inte överfylld.

När detta var överstökta och styrelsen under lätt fnitter beviljats ansvarsfrihet, vidtog en diskussion om möjligheten att starta en tidskriftsbokhandel. Ett pro-

jekt, som i varje annan församling inte hade nått längre än till förslagslådan. Det går ut på att starta en butik som ska sälja kulturtidskrifter, vilket antagligen inte är det mest lönsamma man kan ta sig före. För en hyra av 60 000 kr om året kan man få tre stora, underbara rum i byggnaden norr om Krognoshuset på Märtenstorget. Till hyran kommer bl.a. lön, inredning. Båda kan man få stöd till från Kulturrådet under startperioden, hoppas man. I samma lokaler skulle tidskriftsverkstaden hålla till, och vägg i vägg finns konsthallens nya kafé. Lokaler ger möjlighet att ordna mindre möten och sammankomster. En helt strålande idé, förutom det ekonomiska, men om man skulle ta hänsyn till de ekonomiska realiteterna skulle inte VB eller någon annan av tidskrifterna ha existerat i dag.

En arbetsgrupp tillsattes för att dra igång projektet, och sent i vår eller tidigt i höst blir det verklighet. Årsmötet biföll självklart förslaget med acklamation.

lbm

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Kent Lindkvist: Återuppliva Nordek

Tanken på ett återupplivande av Nordek föresvävade Lundaforskaren Kent Lindkvist som ett alternativ till EG om de övriga nordiska länderna säger nej till EG, vilket f n förefaller vara mest troligt. Tankegångarna framfördes vid Lunds Fredskommittés säkerhetspolitiska seminarium på Fakiren i lördags.

Nordek (Nordiskt ekonomiskt samarbete) var dansken Hilmar Baunsgaards idé, som gick i stöpet 1970 pga av Sovjets motstånd mot att låta Finlands ingå. För den delen också pga av den danska EG-ansökan.

Nordek skulle ha blivit en nordisk gemenskap ungefär som EGs inre marknad. Med en tullunion, fria kapitalrörelser, gemensam industri-, sjöfarts-, arbetsmarknads- och socialpolitik. Idag är förutsättningarna för ett sådant ekonomiskt samarbete kanske bättre än någonsin, menade Lindkvist. Skillnaderna i skattesystem har minskat och de flesta handelshinder har rivits genom Efta-samarbetet och en omfattande EG-anpassning.

Ett problem, som Lindkvist såg var Danmarks dubbla lojaliteter och att den danska regeringens intresse för Norden har minskat. Men, sa Lindkvist, danskarna är mot EU men för EG, kanske mycket därför att det inte finns ett tydligt alternativ till EG.

Finland har visserligen ansökt om medlemskap i EG, men kritiken växer och i övriga nordiska länder är EG-motståndet starkt.

Handelsgemenskap runt Östersjön?

Kent Lindkvist gick ett steg längre och ansåg att med ett sådant Norden finns det möjligheter att skapa en handelsgemenskap runt hela Östersjön. "Nya och gamla aktörer kan knyta samman Östersjön till ett politiskt och ekonomiskt helt. Förbundsländerna Schlesvig-Holstein, Hamburg, Bremen, Mecklenburg-Vorpommern, Polen, Kaliningrad, Baltikum och västra Ryssland kan etablera ett regionalt samarbete som inte tar omvägen över nationalstaten."

Säkerhetspolitiken

Eftersom säkerhetspolitiken i Nord-europa var huvudtemat för seminariet uppehöll sig Kent Lindkvist naturligtvis mycket vid detta problem.

Han räknade upp fyra olika säkerhetsstrategier:

1 Bilateral allians med en stormakt.

2 Multilateral allians med flera stormakter (inkapslingsstrategi).

3 Allians med andra småstater.
4 Alliansfrihet.

Europas småstater har valt olika strategier vid olika perioder, påpekade Lindkvist. Det beror på vilka historiska erfarenheter man haft. Sverige har haft en självdeklarerad neutralitet, men ibland lutat åt allians med andra småstater eller alliansfrihet utan neutralitet. Danmark och Norge, som bägge varit neutrala utan att detta hindrade att de drogs in i andra världskriget, har valt en multilateral allians med flera stormakter. Finlands historia pendlar mellan bilateral allians med stormakt och neutralitet med ryska förbehåll.

EU kan, anmärkte Lindkvist, i detta sammanhang mycket väl bli en svag allians, som inte kan lämna något skydd för de nordiska länderna som perifera stater samtidigt som de kan komma att dras in i framtida konflikter både mellan stormakterna i och utanför EG och i konflikter mellan EG och småstater utanför EG.

NATO

Om NATO, vars uppgift hittills sa Lindkvist, varit "att hålla ryssen

ute, amerikanen inne och tysken nere" är läget idag oklart. NATOs militära relevans är starkt begränsad. Utvecklingen går i stället snabbt mot att EU kommer att föra en gemensam utrikespolitik inom ramen för nya organisatoriska instrument direkt under EU:s kontroll, t ex ett omorganiserat västeuropeisk union, WEU. Det innebär att ett Sverige i EU kan komma att dras in i handlingar som vi annars inte skulle följa och som inte skulle accepteras av en folkmajoritet.

Ombytta roller

I avslutningen av sitt anförande blickade Kent Lindkvist framåt och såg risken för ökad motsättning under Bill Clinton som ett socialliberalt USAs president och ett väsentligen konservativt Europa, där Storbritannien, Tyskland och Frankrike kommer att dominera bilden och där USAs betydelse i Västeuropa minskar. Kanske, sa Lindkvist, kommer det att föra Ryssland och USA närmare varandra.

I ett sådant läge finns det anledning för Norden att stå utanför det västeuropeiska stormaktsblocket och genom en aktiv småstatspolitik verka för de små ländernas intressen bl a genom att spela på motsättningarna mellan de existerande stormakterna.

Vänster kan då hamna i den paradoxala situationen att den stöder USA medan höger stöder Europa!

Skandal

säger Kent Lindkvist om att institutionen för Freds- och Konfliktforskning vid Lunds Universitet lagts ned. Alla fredsforskare har sparkats ut, lokalerna har tagits från dem, hela biblioteket om 7000 enheter, material, böcker, tidskrifter, samlingar, hela institutionens historia under 25 års verksamhet har kastats i en container. Den enda fasta tjänsten gavs till en person som aldrig sysslats med freds- och konfliktforskning och de fredsforskare som sökte tjänsten fick inte ens bli bedömda av de sakkunniga. Teckningen gjord av Göte Bergström.

Du kan vara
med...

du kan vara i...

"en ny tid, en ny
vänster"

T-tröjan med denna

text i trefärgstryck

(rött, svart, grönt)

Från S till XXL

Pris 100:- nödmynt

inkl. porto!

Bokcaféet

Arbetarkultur

Bäckgatan 13

352 30 Växjö

tel. 0470-407 00

Postgiro: 432 19 93-0

Ange adress o storlek
på talongen!

MÖTE MÖTE

KOMPOL inget möte må 14.12 Tema: för egen betraktelse" Jul och Politik hör inte ihop".

RÖDA KAPELLET

Teaterspelning enl schema fr. lö. sö samling senast 19. Lö. kl 21 samling hos Gunnar Östervångsv. 32 inför festspel: nr 8, 12 och 19. Sö 13.12 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep inför Nyårsfesten repertoar se förra VB. Nr 42 och 72 strukna. Tid för nyårsrep kommer i denna spalt nästa vecka. Första rep nästa år sö 10.1 kl 18.45.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Lars Ragvald och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för årets sista nr nr: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69